

PERIODIEK

Lid van **EWFC**

een uitgave van "Het College"

Lid van **IFEH**

Beste collega's,

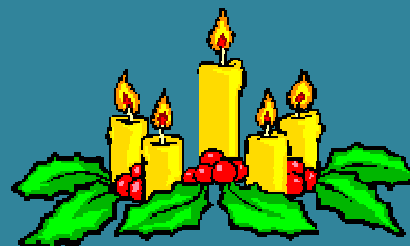
Vanaf deze plek wens ik jullie allemaal een mooi kerstfeest, een mooi en veilig uiteinde en een gezond 2012.

2012... de contouren zijn vastgelegd, de uitvoering is nagenoeg voltooid, en het nieuwe jaar nadert met rassé schreden.

Afijn 2012 zal zo'n jaar worden waarin alles weer neergezet moet gaan worden. Opbouwen wat is afgebroken, veel managerstaal gelardeerd met een goede portie luchtfietserij. Van ons zal weer geduld, positieve energie en invullingvermogen worden gevraagd. Exact waar we heel goed in zijn, vandaar dat we meestal gewoon ons werk doen zonder te klagen. Echter tot nu toe hebben we nog niet meegemaakt dat er collega's hun baan verloren, en dat maakt het nu net even anders. Naar hun gaat mijn zorg nu uit.

Een nieuwe jonge garde kondigde zich aan de laatste jaren. Velen kwamen via de controles door ITAT naar Food en sommigen stroomden zelfs nog verder door. Talenten die de VWA nodig heeft en een deel daarvan moet nu afscheid nemen. Dat smaakt bitter.

Van deze plek, ondanks alles, toch een fijne kerst en vooral een gezond 2012 gewenst!!

Colofon	1
Voorwoord van de voorzitter	2
EWFC - 20 jaar jong!	3
Kerstwensen	5
Seniorennieuws	6
Stop food waste!	9

Voor kopij, ideeën en wensen:

jan.homma@vwa.nl

of

info@collegevankeurmeesters.nl

van de voorzitter.....

Beste Collega's,

Een roerig jaar is bijna voorbij. Sommige van onze collega's hebben het slechtste nieuws gekregen, zij kunnen niet meer binnen de "nieuwe" VWA geplaatst worden. Anderen kunnen alleen blijven als ze een andere functie accepteren. Voor iedereen geldt, een enorm moment van ergernis, zorg en afleiding die ten koste gaat van het normale proces. Voor sommigen bestaat straks hun functie gewoon niet meer na dit jaar, maar voor anderen, en dan vooral de jongere garde van ons bedrijf, is er simpelweg gesneden in de hoeveelheid mensen op die plaatsen en dreigt men niet mee te kunnen in de NVWA.

Meer met minder is het credo. Meer werk met minder mensen. Van oudsher al een recept voor falen. Ik zal de laatste zijn die ontkent dat het met minder kan, maar ik zie vooral in winst omdat het slimmer kan. Het jarenlang inhuren van extern personeel, het verhuizen van mensen naar "openstaande vacatures" enz. toont aan dat minder mensen geen goed recept is.

Waar ik de afgelopen jaren altijd positief probeerde te blijven, begint bij mij toch enige scepsis binnen te sluipen, maar laten we echter niet onze ogen sluiten voor de realiteit. Het gaat niet goed met Europa. Landen rond de Middellandse zee hebben er jarenlang een potje van kunnen maken, hebben daarmee enorme schulden opgebouwd en die krijgen wij nu gepresenteerd. Dat betekent bezuinigen, magere vooruitzichten en minder personeel in de overheid. Het is een zorgelijke tijd. Ik hoop dat de gemaakte keuzes over een paar jaar weer tot betere tijden leiden. Voor mij telt nu maar één ding; het zoveel mogelijk collega's binnenboord houden.

Als we kijken naar de activiteiten van Het College en de animo daarvoor in het afgelopen jaar, dan hebben we ondanks alles niet te klagen.

Met bijeenkomsten in het teken van de toekomst van de VWA en een zeer interessante uiteenzetting van de IOD en wat we voor elkaar kunnen betekenen, een zeer geslaagd seminar/congres in Amnéville-Frankrijk en 2 kandidaat bestuursleden is er dus ook positief nieuws te melden.

Ook van de senioren positieve dingen over hun jaarlijkse bijeenkomst. Komend jaar zijn de dames en heren in de omgeving van Barneveld en Putten te vinden.

Voor de komende voorjaarsvergadering heeft zich nog niemand gemeld met ideeën voor de organisatie. Dat je misschien andere zaken aan je hoofd hebt, lijkt me niet meer dan normaal op dit moment, maar heb je een briljant moment, meld je aub bij een van de bestuursleden. Het bestuur zal dit graag ondersteunen.

Rest mij jullie allemaal fijne Kerstdagen en een gezond 2011 te wensen, of je nu wel of niet in de NVWA blijft. Ik hoop velen van jullie het komende jaar persoonlijk te mogen ontmoeten.

Jan Homma – voorzitter

EWFC: 20 jaar jong!

Om deze verjaardag te vieren, besloot het bestuur van de Europese vereniging van inspecteurs en controleurs dit te doen met een seminar om zo kennis te delen en uit te wisselen over zaken die in 2011 relevant zijn voor de voedselveiligheid. En dat 2011 geen saai jaar was wat betreft voedselveiligheid, dat weten we allemaal. Dus togen uit 10 EU landen, lid van EWFC, de collega's naar het plaatsje Amnéville voor een internationaal seminar.

Voor Nederland had de nVWA de mogelijkheid geschapen om 22 collega's naar het seminar te laten afreizen.

Amnéville: kleine stad dicht bij de Frans-Duitse grens aan de Moselle (Maas), 50 km. Zuidelijk van Luxemburg. Geboorteplaats van EWFC 20 jaar geleden. De locatie was een langwerpig dal waar vroeger zware industrie de Franse economie draaiend hield, en waar nu de toeristen kunnen (overdekt)skiën, golfen, zwemmen, schaatsen en 's avonds uitgaan en een filmpje pikken of naar het casino. Er is veel veranderd in 20 jaar.

Met het oog op het Europese thema, werd er voor elk wat wils iets in het programma opgenomen. Er was simultaan vertaling in 3 talen en met ruim 150 enthousiaste deelnemers, kon het vooraf al succesvol worden genoemd.

Van de Duitse Dr. Doris Förster kregen we alles te weten wat de Duitsers bewoog tijdens de EHEC crisis, die uiteindelijk bleek te gaan om besmet zaad voor kiemgroenten afkomstig uit Egypte. De eveneens

Duitser Herr Dr. Georg Schreiber deed een boekje open over het Europese project mbt controle van internet handel, waar ook Nederland bij betrokken is.

De Fransen hadden een zeer goede presentatie over nauwe samenwerking tussen (referentie) laboratoria en de overheden en uitvoerders, en het in mijn ogen wat onderschatte fenomeen bio-films werd gepresenteerd door collega Serge Losch uit Luxemburg. Na de middagpresentaties over residuen in visproducten, een tool als barometer voor voedselveiligheid en de organisatie van de voedselveiligheid in China gepresenteerd door de Chinese gast Jin Lei, die kennis opdoet in Europa om in China door de autoriteiten aldaar te kunnen adviseren was de eerste dag alweer snel ten einde. Mochten jullie de presentaties nogmaals willen bekijken, dan zijn deze hier te vinden: <http://ewfc.org/index.php/en/amneville-2011/presentations-amneville/>

Met een academische zitting, voorgezeten door Jan van de Loo, werd dieper ingegaan op het ontstaan en geschiedenis van EWFC en de plaats en rol in de EU. Een sessie met leden van het Europees Parlement, van EFSA en de Europese Commissie in de persoon van de heer Eric Pondelet, divisiedirecteur van DG SANCO, maar ook met afgevaardigden van het Franse Ministerie van Landbouw, Voedsel en Visserij, waaruit mag worden opgemaakt dat Europa EWFC ziet staan.

Maar een verjaardag is ook een gelegenheid voor achterom kijken, wat mensen te eren voor hun verdiensten en om met een goed glas en uitstekend galadiner stil te staan bij 20 jaar samenwerking op niveau van controleurs, inspecteurs, auditors of hoe we tegenwoordig dan wel genoemd worden.

Pierre Bressers, scheidend voorzitter van Het College, werd in het zonnetje gezet voor hetgeen hij de afgelopen jaren voor het EWFC heeft gedaan. Altijd betrokken was hij, een traditie die we zeker zullen voortzetten nu Nederland voor de komende 2 jaar het voorzitterschap van het EWFC bekleed.

Ook collega Christiane Borgo uit België en onze Schotse collega Angus Lowden werden daarvoor geëerd.

Een verjaardagsdiner dat werd bijgewoond door de meeste deelnemers, en tijdens het genieten van het door een echte Franse maître bereide gerechten was er volop gelegenheid voor serieuze en minder serieuze discussies en real-time ontspanning. Met het ophalen van verhalen werden de grondleggers geëerd en de jongere collega's ingeleid in de geheimen van het EWFC. Het seminar bood aan de partners van EWFC een mooie gelegenheid zich te laten zien aan deelnemers en genodigden. Hun steun is en blijft essentieel voor gelegenheden als dit omdat anders de kosten gewoon ondraaglijk zijn.

Ook de support van het Franse Ministerie van Landbouw, Voedsel en Visserij, en in het bijzonder het DG Voedsel (FORMCO), was onontbeerlijk.

Na de vrijdagochtend lezingen was de vrijdagmiddag meer informeel.

Een schitterende presentatie over de plaats en de kracht van de verenigingen leidde naar het einde van de presentaties en naar het begin van een soort Europese markt van heerlijkheden. Ieder lid/land was gevraagd iets speciaals van zijn/haar land mee te nemen, hetgeen dan onder het genot van enige vloeibare specialiteiten worden genuttigd. Dit was toch enigszins verschillend opgevat door de diverse landen. Ierland en Oostenrijk bleken een compleet assortiment heerlijkheden van hun land te hebben meegenomen. Nederland, maar ook gastheer Frankrijk hadden zich netjes gehouden aan hetgeen was gevraagd, namelijk wijn voor Frankrijk en kaas voor Nederland.

Afijn, het was een overdonderend succes en voor herhaling vatbaar. Pas dan realiseer je je, dat er zo veel verschillende overheerlijke producten in Europa te koop zijn.

Na het optrekken van de kruitdampen was de zaterdag ingeruimd voor het jaarlijkse EWFC vergadermoment. Na de nodige plichtplegingen en nationale rapportages etc. was het moment aangebroken dat Nederland voor de komende 2 jaar de voorzittershamer overnam van Luxemburg.

Er staat ons veel te wachten de komende 2 jaar. Zowel nationaal als internationaal beweegt er veel.

De financiële escapades van enige EU leden hebben geleid tot grote onrust en enorme bezuinigingen in het overheidsapparaat van vele landen, wat ook op ons af kan stralen.

De Verordening 882, die delen van het officiële controle apparaat stuurt, gaat in de revisie hetgeen ook consequenties kan hebben, en het fenomeen van minder controles voor "goede" bedrijven doet in Europa de ronde, met Nederland voorop. Een nieuw exportproduct??????

Het College dankt allen die hebben bijgedragen aan het seminar door hun aanwezigheid en meer door hun meedenken, hun tijd en energie en positieve houding om dit seminar succesvol te maken. Dank ook aan de directie van de nVWA voor hun support.

Om de details van het seminar programma, de lijst van deelnemers en overzicht van hun presentaties of een compilatie van foto's nog eens te bekijken ga dan naar <http://ewfc.org/index.php/en/amneville-2011> en kijk even in de Food Matters (met dank aan onze Belgische collega's) of onder de tabs voor de presentaties of de foto's.

Het bestuur wenst alle collega's een mooie kerst en een gezond en gelukkig Nieuwjaar en we hopen jullie het komend jaar weer ergens te kunnen begroeten.

Het 20-jarige EWFC wenst alle collega's een mooi en feestelijk kerstfeest en een gezond en voorspoedig 2012

EEN UITSTAPJE NAAR MAASTRICHT

U heeft het in het vorige Periodiek kunnen lezen. Er kon op de Seniorenhappening 2011 één oorkonde niet worden uitgereikt omdat de uitverkorene niet aanwezig was vanwege ziekte van zijn echtgenote. Het leek mij een goed idee deze oorkonde op een later tijdstip uit te reiken en daarbij tegelijkertijd een bezoek te brengen aan het illustere gezelschap van oud Keuringsdienst van Waren medewerkers uit het district Maastricht die elkaar maandelijks ontmoeten.

Medio juli was het dat ik mij in Deventer bevond en op de planning had staan om via Maastricht naar Goes terug te rijden. "Wat een afstand": denkt U misschien maar ik had praatvolk bij me en enige drink- en etenswaren zodat de reis toch eigenlijk vlot verliep. Althans tot aan Maastricht want ook hier zat het venijn in de staart van de rit. "Hoe kom ik op het afgesproken adres". De TomTom wist het niet en na enige navraag kwamen we wel in de buurt maar nog steeds niet in de goede straat totdat bleek dat het een straat met één richtingsverkeer voor auto's was en daarna waren we er snel uit. Het laatste stuk ging per voet anders hadden we weer een rondtrekkende beweging moeten maken met alle risico van dien.

Wat dacht je wat. In de tuin van opgegeven horecabedrijf zaten een 12-tal mensen bijeen en er werd druk geconverseerd. Dat er dan wel eens iemand anders door de tuin loopt is uiteraard niet vreemd maar als diegene dan ook nog brutaalweg zich in het gezelschap indringt en zelfs het woord durft te nemen, ja dan wordt het wat anders.

Collega Soons, op de hoogte gebracht van mijn voornemen, zei wijselijk niets en liet een ander opmerken dat er visite was. Er werd toch wel even vreemd opgekeken, een vreemde persoon drong zich op. Toen een ieder door had wie er was, kwam al snel de vraag: "Wat doe jij hier" en vervolgens: "Jongens, dat is een verrassing".

De leden van het College waren allemaal aanwezig en derhalve ook Piet Delsing. Want daar was het om te doen. Hij was meer dan 50 jaar lid van het College en kwam in aanmerking voor een oorkonde. Een kleine toespraak en voor het oog van alle Maastrichtse collega's kreeg Piet Delsing de toegezegde oorkonde uitgereikt. Mijns inziens een heel grote verrassing en Piet toonde zich uitermate dankbaar in woord en beeld.

Daar moest op gedronken worden natuurlijk en ik moet U zeggen het was een waar feest om in dit gezelschap, waaronder twee ereleden, te mogen vertoeven. Praten kunnen ze wel en het drinken gaat hen ook goed af. Gelukkig had ik net dorst van het hele eind rijden en dus kon ik dapper meedoen.

Gezelligheid kent geen tijd en voor we het in de gaten hadden moesten de eerste al huiswaarts omdat er voor de middag nog meer op het programma stond of omdat er nog een transportmiddel bereden moest worden. De harde kern van die dag bleef nog even zitten alhoewel dat nu binnen in het café was. Hier hebben we kennis gemaakt met de kastelein en met de nieuwe bierviltjes van Brand. Dermate groot dat flesje en glas op één viltje konden staan hetgeen volgens de kastelein een geweldige stunt was. Toen ik hem vertelde dat bij mij thuis dat niet kon kregen we een paar bierviltjes mee.

Ja, en dat is dan weer zo jammer van die Limburgers die denken dat zij het bier uitgevonden hebben. Nee dan die Oosterlingen, de echte bierdrinkers, die gebruiken twee viltjes omdat een pulletje Grolsch natuurlijk nooit met een glas op één viltje kunnen staan. Misschien komen ze daar nog eens achter in Limburg.

Voldaan en gelukkig gingen we richting Goes maar ik kan U vertellen dat mijn gesprekspartner pas achter Tilburg uitgesproken was over dit illustere gezelschap. Dat zegt genoeg en daarom kan ik weer terug kijken op een vruchtbare dag volbracht voor de goede orde in ons aller College.

Herman S. uit Goes.

December is weer aangebroken en dat betekent een drukke maand. Een maand van gemis als je er alleen voor staat maar ook een maand met onrust en dat niet alleen vanwege Sinterklaas of de Kerstman maar min of meer de crisis.

Om te beginnen voor de werkende collega's. Als gevolg van de bezuinigingen zullen er ca. 250 mensen het veld moeten ruimen. We weten dat dat op verschillende manieren kan maar een ieder wil graag zekerheid over zijn positie en dus is er spanning. Hetzelfde geldt een beetje voor de gepensioneerden. Hoe gaat het met de pensioenen en de AOW. Kunnen we ons sigaartje nog blijven roken of wordt het ook hierop bezuinigen. Voor mij wordt het helemaal moeilijk want ik rookte al geen sigaartje meer dus heb ik problemen met inleveren. (Grapje) Voor de mensen met een vast inkomen zal het allemaal nog wel meevallen en moeten we een pasje terug doen dan kunnen we dat, immers we hebben de oorlog meegemaakt en toen was het heel wat minder. Genoeg hierover.

Er staat ook een nieuw jaar voor de deur en ik moet U zeggen, ik heb er zin aan. Nu ik me weer een beetje kan concentreren op de omgeving komt geleidelijk het oude elan weer terug. Dus heb ik ook al aan de komende Senioren Happening gedacht. Er zijn zelfs meerdere opties en allemaal redelijk in het midden van het land. Reden om al heel voorzichtig aan Wim Oosterbeek te denken want als ik goed geïnformeerd ben is dat de man die bij de meeste Happeningen zich ingespannen heeft. Een man met ervaring en inzicht en hij heeft een lieve vrouw en woont zeer centraal in Nederland. Meevaller is uiteraard dat hij slager is geweest, snel weet wat voor vlees hij in de kuip heeft en goed met materiaal om kan gaan. Verdere uitleg overbodig, alleen hij weet het zelf nog niet.

Ja, zo zit ik al weer aan oorkondes te denken. Maar daarvoor heb ik de data nodig van in dienst treden en dat is een heel gedoe om daar achter te komen.

En wat ook mooi zou zijn voor een snellere communicatie is dat iedereen met een computer mij zijn of haar E-mailadres eens deed toekomen want dat is een heel stuk sneller en gemakkelijker werken.

Laten we nou het nieuwe jaar eens goed beginnen. Een ieder laat mij de dag van in dienst treden weten en doet dat per E-mail en als dit niet kan per post. Wie weet wordt 2012 dan nog een succes jaar als het over organisatie gaat.

Vanaf deze plaats, aan tafel in mijn Goesse woning, wens ik U allen, Leden van Het College, een heel fijne Kerst en een voorspoedig en gezond Nieuwjaar toe. Een jaar waar je later nog eens positief over spreken kunt in alle opzichten.

Hartelijke groeten uit Goes van Herman Schuiter, Houttuinen 28, 4461 BK Goes,
E-mailadres: hschuiter@zeelandnet.nl

EU voedselveiligheidsdag: EU Commissaris Dalli schenkt aandacht aan voedselafval

In the raamwerk van het Europees programma EU 2020 voor groei voor de Europese Unie, en het daarin genoemde duurzaam en efficiënt omgaan met bronnen zoals voedsel, heeft de Europese Commissie gekeken hoe om te gaan met voedselafval, en de mogelijkheden van betere en duurzamere verpakkingen voor voedsel zonder dat daarbij de voedselveiligheid in gevaar komt.

Om dit kracht bij te zetten, heeft EU Commissaris John Dalli van DG SANCO op de EU voedselveiligheidsdag (15 September) in Brussel de plaatselijke voedselbank bezocht. Met een geschatte hoeveelheid van 89 miljoen ton voedselafval in de EU – omgerekend ongeveer 179 kg per persoon – en een verwachte stijging dat oploopt tot 126 miljoen ton in 2020, dan lijkt het duidelijk dat dit vermeden kan worden, of op zijn minst minder kan simpelweg beter management.

Met nadruk wees hij op de kosten van voedselafval. Commissaris Dalli onderstreepte dat het ieders verantwoordelijkheid in de voedselketen is om het probleem te tackelen. “We moeten de mensen bewust maken en mobiliseren om de hoeveelheid voedselafval die men produceert drastisch te reduceren” verklaarde hij. “Dat betekent dat klanten beter moeten plannen met boodschappen doen, winkeliers en bedrijven beter moeten inkopen en hun voorraad beter moeten managen, en restaurants bijvoorbeeld moeten zorgen dat mensen “doggy bags” mee kunnen krijgen voor hetgeen ze niet ter plaatse nuttigen. Het verloren gaan van zoveel voedsel is onnodige verspilling, zowel vanuit milieu, economisch en ethisch oogpunt.”

<i>Stof tot nadenken: voedselafval in cijfers:</i>
89 miljoen ton: de jaarlijkse hoeveelheid voedselafval in de EU
565 Euro: de kosten voor het voedselafval per gezin per jaar
60%: het percentage voedselafval wat kon worden voorkomen
33%: van het voor de mens geproduceerd voedsel gaat verloren voor consumptie of verdwijnt als voedselafval

Misschien iets om bij stil te staan gedurende de komende kerstdagen!!

Meer weten?

http://ec.europa.eu/europe2020/index_nl.htm